

முல்லைத் திணையில் காட்சிப் பின்புலம்

தெ. மேகநாதன் ^அ, அ. சரளாதேவி ^{அ, *}

^அ தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்-608002, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Visual Background in Mullait Thina

T. Meghanathan ^அ, A. Saraladevi ^{அ, *}

^அ Department of Tamil Studies, Annamalai University, Annamalai Nagar-608002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

saraladevinagulan24@gmail.com

Received: 17-05-2022

Revised: 23-08-2022

Accepted: 08-09-2022

Published: 14-10-2022

ABSTRACT

Mullai is one of the five types of Tamil lands in ancient Tamil Nadu. This land was named after the Mullai flower. The forest and the forest edifice are called Mullai Nilam. The Mullai flower is pure beauty and has a pleasant aroma from the flowers that bloom in the evening during the autumn in the Mullai land. It is this mullai flower that attracts the hearts of the man who returns home after work and the wives who face their husbands while they are at home. Therefore, the Mullai flower became a symbolic flower for the pure, happy life of the lover. Mullai meant chastity. The various visual recordings and scenes in the songs formed the background to this moral interpretation. Therefore, the purpose of this article is to examine the "Visual Background in Mullait Thina."

Keywords: Sangam Internal Literature, Mullai Background Scenes, Car Scene, Evening Scene, The Superiority of Love, Rushing to see the Leader of the Toad.

முன்னுரை

உலகில் மனிதன் தோன்றி வளர்ந்து நாகரிகம் பெற்ற பிறகுதான் வாழ்க்கை நெறிப்படுத்தப்பட்டது. மனிதன் நாகரிகம் பெற்று வளரத் தொடங்கியது முல்லை நிலத்திலேயே ஆகும். மக்கள் ஓர் இனமாய்க் கூடிச் சமுதாயமாய் அமைந்தது முதல் முதலில் முல்லை நிலத்திலாகும். அதனால் தான், முல்லை நிலத்தில் பசுக்களை மேய்ப்பதற்கு உதவும் கருவியாக கோல், மக்களினத்தின் தலைவனுடைய ஆட்சிக்கு அறிகுறியாக அமைந்தது. அவன் ஏந்திய கோல் அவனுடைய குடிமக்கள் வணங்கும் கோலாக நின்றது. அவன் நல்ல முறையில் நேர்மையாக ஆளும் காலத்தில் அந்தக் கோல் செங்கோல் எனப் புகழப்பட்டது. வாழ்வியல் ஒழுக்கங்கள் வகுக்கப்பட்டு அதன்வழி மனித சமுதாயம் பயணிக்கலாயிற்று.

இவ்வாழ்க்கை நெறிமுறைக்கேற்ப இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்டன. இவ்வகையிலமைந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் அகம், புறமெனப் பகுக்கப்பட்டு அகத்திணைக்கு நிலம், பொழுதை அடிப்படைக் காரணியாகவும், அதன்வழி கிளைத்த கருப்பொருளை புலப்பாட்டுக் கருவியாகவும் கொண்டு ஒழுக்கநிலை உணர்த்தப்பட்டது. இவ்வொழுக்க விளக்கத்திற்குப் பல்வேறு புறக்காட்சிகள் பின்புலமாக அமைந்தன. ஆகவே, "முல்லைத் திணையில் காட்சிப் பின்புலம்" பற்றி ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முல்லை

காடும் காடு சார்ந்த நிலமும் முல்லை நிலமாகும். முல்லை நிலத்தின் தெய்வம் மாயோன் (திருமால்) என்பதை, “மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்” எனத் தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது (Ilampuranar, 1977). பிரிந்து போன காதலன் திரும்பும் வரையிலும் காதலி தன் கற்பின் வலிமையால் தன் துயரத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது முல்லை ஒழுக்கம். அவள் ஆறுதலோடு இருப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறுவதும் முல்லைத் திணையே. முல்லைத் திணையின் ஒழுக்கம் இருத்தல் ஆகும்.

முல்லைப்பொழுது

முல்லைக்குரிய பெரும்பொழுதாகக் கார்காலமும், சிறுபொழுதாக மாலைநேரமும் அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியம் இதனை,

“காரும் மாலையும் முல்லை”

என்கின்றது (Ilampuranar, 1977). இக்கார்காலம் வினைவயிற் பிரிந்துசென்ற தலைவனுக்கும், தலைவனின் நினைவால் இல்லத்தில் தனித்திருக்கும் தலைவிக்கும் துயரினை ஏற்படுத்தும் காலமாகும். “பிரிந்து மீளும் தலைவன் திறமெல்லாம் பிரிந்திருந்த கிழத்தி கூறுவது முல்லைப்பொருளாம். அம்முல்லைப் பொருளாகிய மீட்சிக்கும் தலைவி இருத்தற்கும் உட்படுவது கார்காலமாகும். எனவே, “கார்காலம் முல்லைக்கு உரியதாயிற்று” என்பர் (Seyaraman, 1976).

கார்காலக் காட்சி

கார்காலத்திற்கு முந்தைய காலம் முதுவேனிலாகும். கார்காலம் தொடங்கியதும் மழைபொழிந்து காடு இழந்த வனப்பை மீண்டும் பெற்றுக் கவினுறக் காட்சியளிக்கும். துன்பத்தில் வாடிய உயிர்களெல்லாம் பேரின்பத்தில் திளைக்கும். இக்காட்சியைக் காணும் தலைவனும், தலைவியும் ஒருவரையொருவர் நினைத்துத் துன்புறுவர்.

பூனை சிரித்தாற் போன்ற முல்லையின் மலர்ச்சி முல்லையின் சிறந்த அரும்புகள் பூனை சிரித்தாற் போல் காணப்பட்டன. தலைவன் தான் திரும்பி வருவதாகக் கூறிய கார்காலம் வந்தும், வராமையினால் தலைவி தன் ஆற்றாமையை வெளிப்படுத்துகின்றாள். இதனை,

“வெருகு சிரித்தன்ன, பசவீ மென் பிணிக்

குறுமுகை அவிழ்ந்த நறுமலர்ப் புறவின்

வண்டுதும் மாலையும் வாரார்

கண்டிசின் தோழி பொருட் பிரிந்தோரே” (Swaminatha Iyer, 1955)

என, கார்கால வரவை, தலைவி இயற்கையின் செயல்பாட்டினால் அறிந்துக்கொள்கின்றாள். மழையின் பயனால் வரகு விளைந்தது. அதனை உண்டது ஆண் மான். அதன் அருகிலே இருந்த முல்லை மலர்கள் பூனை சிரித்தாற் போல் மலர்ந்திருந்தன. முல்லை மலர்ந்திருப்பது பூனையின் சிரிப்பை ஒத்திருத்தலை புறநானூறும் சுட்டுகிறது. இதனை,

“பிள்ளை வெருகின் முள்ளெயிறு புரையப்

பாசிலை முல்லை முகைக்கும்” (Swaminatha Iyer, 1984)

என்ற பாடலடிகள் மாலைக்காலத்தை தலைவிக்கு நினைவுப்படுத்துகின்றன. மாலைக்காலம் வந்தும் தலைவன் இன்னும் வரவில்லையே என தன் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

கார்காலத்தில் மலராத கொன்றை மலர் வினையாற்றுதல் காரணமாகப் பிரிகின்ற தலைவன் குறித்த பருவத்தில் வாராது போகும் காலத்தில், தலைவன் மீது கொண்ட அன்பினால் தலைவியின் நெஞ்சம் மாறுபடும். கார்காலத்தில் மலரவேண்டிய கொன்றை மலர், கார்காலம் அல்லாத காலத்தில்

பெய்த மழையால் மலர்ந்துவிட்டது. கார்காலம் இல்லாவிட்டாலும் அது மலர்ந்துள்ளது. தலைவனோ கொன்றைமலர் பூக்கின்ற கார்காலத்து வருவேன் என்று கூறிச்சென்றான். தலைவன் வரவில்லை. ஆனால், மலர்கள் மலர்ந்து விட்டன. எனவே தலைவி கார்காலமா இது என மயக்கமுற்ற நிலையை ஒரு பாடல் விளக்குகின்றது. இதனை,

“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல் பிறங்கு அத்தம் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா அளவை, நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடிஇணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் கார்என மதித்தே” (Swaminatha Iyer, 1955)

இப்பாடல் 'பருவமன்று இது' எனக் கூறியதற்கு அமைந்த பாடல் ஆகும். கார்காலம் வந்தபோதும் தலைவன் வரவில்லை என்று தலைவி வருந்துவதாகப் பின்வரும் காட்சி அமைகின்றது. கொன்றை மரங்கள் கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்து விளங்குகின்றன.

பருவமில்லாத இடைக்காலத்துப் பெய்த புதுமழையைப் பருவமழை என்று தவறாக எண்ணிவிட்டன அந்த மரங்கள். அதனால் தான் கார்காலம் வந்துவிட்டதாக தவறாக எண்ணிப் பூத்துள்ளன. உண்மையாகக் கார்காலம் வந்திருந்தால், சொன்ன சொல்லின்படி தலைவரும் சென்ற நாட்டிருந்து திரும்பி வந்திருப்பார். குறுந்தொகை போன்றே ஐங்குறுநூறும்,

“ஏதில பெய்மழை காரென மயங்கிய
பேதையங் கொன்றைக் கோதைநிலை நோக்கி
யெவனினி மடந்தைநின் கழுவே
நின்வயிற்
றகையெழில் வாட்டுந ரல்லர்
முகையவிழ் புறவி னாடிற்ற தோரே” (Swaminatha Iyer, 1944)

என்ற பாடலடிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை பருவம் வந்ததை வெளிப்படுத்தும் சான்றுகளாக அமைகின்றன. பூக்களின் மலர்ச்சி கார்காலம் அல்லாத காலத்து ஏற்பட்டு, தலைவியை வருத்தமடையச் செய்தமையை மேற்கண்ட இலக்கியச் சான்றுகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. இதைப் போன்றே அகநானூற்றிலும் ஒரு காட்சி இடம்பெற்றுள்ளது. இதனை

“முகைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை” (Kanthaiya, 2008)

என்னும், இக்காட்சியினைக் கண்ட தலைவி முல்லை அரும்புகள் என்னைப் பார்த்து நகைப்பது போல இருக்கின்றது என்று வருந்துகிறாள். கொன்றை மரங்களைப் பொறுத்த வரையில், மழைவரும் காலமெல்லாம் கார்காலம் என்று நினைத்து உடனே பூத்துவிடுகின்றன. ஆனால், அது மழைக்காலம் அல்ல. இயற்கை மயங்கும் பருவமற்ற காலத்து மழை தோன்றி மரங்களைப் பூக்கச் செய்தது. கார்காலம் வந்ததாயின் தலைவன் வந்துவிடுவான் என்று நம்பும் தலைவியின் நம்பிக்கை ஈண்டு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

கார்காலத்து மழை

முல்லைப் பாடல்களில் கார்கால வரவைக் கூறும் புலவர்கள் கானத்தில் மழைபொழிந்து செழித்த இயற்கைக் காட்சியை காட்டுவர். மழையே உயிர்களின் தோற்றத்திற்கு ஊற்றுக்கண்ணாக உள்ளது. மழையின்றி மண்வளம்பெற இயலாது. இம்மழையின் சிறப்பை வள்ளுவர்,

“விசும்பின் துளிவீழின் அல்லாமல் மற்றாங்கே

பசும்புல் தலைகாண்ப தரிது” (Parimelalhagar, 2002)

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கார்காலத்தின் தொடக்கமாகவும், அக்கால வரவை அறிவிக்கும் அறிகுறியாகவும் மழை அமைந்துள்ளது. இம்மழையே மண்ணின் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் காரணியாக அமைகின்றது. மழைபெய்து செழித்த முல்லையின் வளமைக்கும், மழை பொய்த்துப் போனதால் வறண்டு சுரமாகக் காட்சியளிக்கும் பாலையின் கடுமைக்கும் மழையே காரணமாக அமைகின்றது.

வினைமுடித்து மீண்டுவரும் தலைவன் மேகம் மழையைப்பெய்யத் தொடங்கியதால் அதுகண்ட தலைவி வருந்தி அழத்தொடங்கியிருப்பார். என்பதை உணர்ந்து விரைந்து தேரைச் செலுத்தக் கூறியதை,

“காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல

மாமலை விடரகம் விளங்க மின்னி

மாயோள் இருந்த தேயம் நோக்கி

வியலிரு விசம்பகம் புதையப் பாஅய்ப்

பெயல்தொடங் கினவே பெய்யா வானம்” (Kanthaiya, 2006)

என்னும் பாடலின்வழி அறியமுடிகின்றது. இவற்றுள் கோவலர் இசைக்கும் குழலோசை இடியோசை போன்று தலைவிக்குத் துன்பத்தைத் தரும் எனத் தலைவன் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். தலைவனின் உள்ளத்தைக் கனிய செய்யமாட்டாயா என்று மழையினை நோக்கிக் கூறுகிறாள். இதனை,

“வண்டுவாய் திறப்ப விண்ட பிடவ

மாலை அந்தி மாலதர் நண்ணிய

பருவஞ் செய்த கடுவி மாமழை

அவர்நிலை யறிமோ”

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்தும் (Kanthaiya, 2006). சங்ககால மக்கள் தம் உணர்வுகளை நேரடியாக உணர்த்தாமல் இயற்கையின் நிகழ்வுகள் மூலம் வெளிப்படுத்தினர்.

“தலைவர் குறிப்பிட்டுச் சென்ற பருவம் கழிந்துவிட்டது. பகற்பொழுதிலும், நடுஇரவிலும் இருளோடு இடிமுழங்க மேகங்கள் மழைபொழிகின்றன. வாடைக்காற்று என்மீது கோபம் கொண்டு என்னை வாட்டுகிறது. பசுக்களின் கூட்டமானது அந்தி நேரத்தில் வீடு திரும்புகையில் கழுத்திலே கட்டிய மணியின் ஓசை கேட்குமாறு வருவதாக அறிணை உயர்களின்காட்சியையும், மழையின் காட்சியையும் சுட்டுகிறார்” இதன்வழி தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவிக்கு இக்காட்சிகள் துன்ப உணர்வைத் தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளதை அறியமுடிகின்றது (Varadarajan, 2006).

தலைவனின் உணர்வுக் காட்சி

வினையின் காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து தலைவன் நெடுந்தொலைவு சென்று விடுகிறான். கார்காலத் தொடக்கத்தில் வினையைமுடித்து வீடு திரும்புகிறான். இந்நிலையில் மாலைப் பொழுதிற்குள் தலைவியைக்காண வேண்டுமென்று அவன் மனம் விரைந்து செயல்படுகின்றது. உள்ளத்தின் வேகத்திற்கேற்ப குதிரையும் விரைந்துசெல்ல வேண்டுமென்ற ஆவலில் தேர்ப்பாகனிடம்,

“எம் காதலியாகிய பூங்கொடிநிலையை விரைந்து காணவேண்டும். ஆகவே, தேரை விரைவாகச் செலுத்து” என்று தலைவியின் மீது கொண்ட வேட்கை மேலீட்டால் தலைவன் தேர்ப்பாகனை விரைவு படுத்துகிறான் (Balasubramanian, 1994). பொலிவிழந்திருந்த இயற்கைக் கார்கால வரவால் பொலிவு பெற்றுத்திருந்த இயற்கைக் கார்கால வரவால் பொலிவு பெற்றுத் திகழும் வண்ணம் மேகம் மழையைப்

பெய்யுந் தொழிலைத் தொடங்கியது. இத்தகைய இன்பச் சூழலில் மழைநீர் ஓடுகின்ற களர்நிலத்தில் சென்ற பிணைமான் மருண்டு விழிக்கும் தன் குட்டியோடு கூட்டத்தினின்று நீங்கி வேறிடம் நோக்கி சென்றுவிட்டது. அன்புகொண்ட ஆண்மான் தன்னுடைய பிணையையும் குட்டியையும் காணாமல் தேடித் திரிவதைப் பார் எனத் தலைவன் மானின் காட்சியைத் தேர்ப்பாகனிடம் காட்டுகிறான். இதனை,

“கழிப்பெயர் களரில் போகிய மடமாண்
வழிக்கண் பேதையொடு இன்னிரிந் தோடக்
காமர் நெஞ்சமொடு அகலாத்
தேடூஉ நின்ற இரலை ஏறே”
என்னும் பாடலடிகளின் வழி அறியமுடிகின்றது (Kanthaiya, 2006).

தலைவியின் ஆற்றாமை

கார்காலத்தில் வருவதாகக் கூறிப்பிரிந்து செல்கிறான் தலைவன். அவன் கூறிய பருவம் வந்தும் அவன் வரவில்லை. இந்நிலையில், அவன் வரவை எதிர்நோக்கியுள்ள தலைவியின் உள்ளத்தில் தலைவனைக் காண வேண்டுமென்ற ஏக்கம் மிகுகின்றது. “கடமைக்கும் மனதில் தோன்றும் பிரிவுத்துயரத்திற்கும் இடையில் ஏற்படும் போராட்டத்தில் தலைவியின் வெற்றியைக் காட்டுவதே முல்லைத்திணை” என்பர் (Nanacampantan, 2001). இவ்வாறு தலைவனின் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியின் துயரைக் கார்காலக்காட்சிகள் மேலும் மிகுவிக்கின்றது. இதனை,

“கரைபொருது இழிதரும் கான்யாற்று இசுகரை
வேர்கிளை மாஅத்து அந்தளிர் போல
நடுங்கல் ஆனா நெஞ்சமொடு இடும்பை
யாங்கனந் தாங்குவென் மற்றே ஓங்கு செலல்
கடும்பகட்டு யானை நெடுமான் அஞ்சி
ஈர நெஞ்சம் ஓடிச்சேண் விளங்க
தேர்வீக இருக்கை போல
மணி இரீஇ மான்றன்றால் மழையே”

என்னும் பாடலில் வீரம்நிறைந்த மன்னனின் கொடைச்சிறப்பு மழைக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது (Kanthaiya, 2006). இதன்வழி மழையின் காரணமாகவும், சூரைக்காற்றின் காரணமாகவும் அலைக்கழியும் மரத்தைப்போன்று தலைவியின் உள்ளம் கார்கால வரலாம் வராத தலைவனின் நினைவால் அவதியுறுகின்றது என்பதை உணரமுடிகின்றது.

மாலைக் காட்சி

மாலைப்பொழுது முல்லைக்குரியதாகும். இம்மாலைக் காட்சியாகக் கதிரவன் மறைவு, வீடு திரும்பும் ஆநிறை, இடையர்களின் குழலோசை போன்ற காட்சிகள் கூறப்படும். தலைவனைப் பிரிந்து தனிமையிலிருக்கும் தலைவிக்கு இம்மாலைப்பொழுது காதல்வேட்கையை மிகுவிக்கும் காலமாகும். இதனை,

“காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்”

என்பர் வள்ளுவர் (Parimelalhagar, 2002). பகலெல்லாம் ஒளிவீசி உலகை வெளிச்சப்படுத்திய கதிரவன் தன் கதிர்களை ஒடுக்கி மலையிற் சென்று மறைந்தது. பறவைகள் தம் பிள்ளைகளோடு

சேர்ந்து இன்புற தத்தம் கூடுகளை நோக்கிச் செல்கின்றன. கலைமான் பிணைமானுடன் சேர்ந்து திரிகின்றது. முல்லைக் கொடிகளிலும் மலர்கள் மலர்ந்து காணப்படுகின்றன. மேலும் சிறந்த பசுக்களின் மணியோசையானது வளைந்த களைக்கோலையுடைய கோவலனின் குழலோசையோடும் கலந்ததாய் மெல்லென ஒலிக்கிறது. இத்தகைய ஆரவாரத்துடன் வந்த மாலைப்பொழுதைக்கண்டு தலைவி வருந்தியதை,

“முல்லை முகைவாய் திறப்பப் பல்வயின்

தோன்றி தோன்றுபு புதல்விளக் குறாஅ

மதர்வை நல்லான் மாசில் தெண்மணி

கொடுங்கோற் கோவலர் குழலோ டொன்றி

ஐதுவந் திசைக்கும் அருளில் மாலை

ஆள்வினைக்கு அகன்றோர் சென்ற நாட்டும்

இனைய ஆகித் தோன்றின்

வினைவிலத் தமைதல் ஆற்றலர் மன்னே”

என்னும் பாடல் புலப்படுத்துகின்றது (Kanthaiya, 2006). இவற்றுள் மாலைப்பொழுதின் கொடுமையைக் கூறிய தலைவி இத்தகைய பொழுது பொருளீட்டச்சென்ற தலைவன் நாட்டிலும் தோன்றினால் விரைந்து வினைமுடித்துத் திரும்பியிருப்பானேயென்று ஏங்கிய நிலை புலனாகின்றது.

மாலைக்கால வருணனைகளில் பெரும்பாலும் தலைவியின் ஆற்றாமையையே கூறப்படும். இது காரகால வருணனையுடன் இணைந்து அமையும். மாலையின் கொடுமையை விளக்கும் தலைவியொருத்தி “உயிர்செல துனைதரு மலை” என்கிறாள் (Kanthaiya, 2006). மேலும் இதனை,

“மாலையோ வல்லை மணந்தார் உயிருண்ணும்

வேலைநீ வாழி பொழுது”

எனும் குறள் மாலைப்பொழுது பிரிந்தோர் உயிரை துன்புறுத்துமென்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது (Parimelalhagar, 2002). வரைதல் பொருட்டுப் பிரிந்த தலைவன் பருவம் கழிந்த பிறகும் வரவில்லை. இந்நிலையில் மாலை வரவைத் தலைவி கூறியதை,

“இருளோடு இடி முழங்க மழை பொழிகின்றது. வாடைக்காற்று என்மீது சினம்கொண்டு என்னை வாட்டுகின்றது. பசுக்களின் கூட்டம் மாலையில் வீடு திரும்புகையில் கழுத்தில் கட்டிய மணியோசை கேட்குமாறு வருகின்றன. இத்தகைய நிலையில் பிரிந்தோரின் உயிர் உடனே உடலைவிட்டு நீங்கும்படி விரைந்து வருகின்ற மாலைப்பொழுதானது ஒருசேர வந்து கூடினால் அப்பால் எந்த நாளும்தான் உயிர்வாழ்ந்திரேன்” என்பதால் அறியமுடிகின்றது (Kanthaiya, 2006).

அன்பின் மேன்மை

வினைவயிற்செல்லும் தலைவன் குறித்த பருவத்தில் வினைமுடித்துத் திரும்பி வராதநிலையில் அவனின் பிரிவிற்காக வருந்தும் தலைவியின் நிலை பற்றிய செய்திகள் பெரும்பாலான முல்லைப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. எனினும், தலைவன் பொருளீட்டி வரும்வரை ஆற்றியிருப்பேன் என்றும், தலைவன் சொன்ன பருவத்து வராத நிலையிலும் தலைவனைக் குறைகூறாது தலைவன் வரும் நாளை எதிர்நோக்கி இருப்பதை,

“நின்ற சொல்லர்” (Kanthaiya, 2006)

என்றும்,

“நிலம்புடை பெயர்வதாயினும் கூறிய சொல்புடை பெயராதவர்” (Kanthaiya, 2006)

என்றும் தலைவன் மீது நீங்காத நம்பிக்கைக் கொண்டு பேசும் தலைவியையும் நற்றிணையில் காணமுடிகின்றது.

செய்பொருட்கு அகல்வது ஆடவர் பண்பென்றும், அப்பிரிவை மகளிர் பொறுத்திருத்தல் கடமையென்றும் கூறப்படுகின்றது. ஆனால், பொருள்தேடும் கடப்பாடுடைய தலைவனே சிலநேரங்களில் தன் பிரிவிற்காகத் தலைவி வருந்துவானே சிலநேரங்களில் தன் பிரிவிற்காகத் தலைவி வருந்துவாளே என எண்ணி வருந்துவான். இந்நிலையில் பொருளிட்டல் பொருட்டுத் தலைவன் பிரிந்துசென்றால் அதற்காக வருந்துதல் பெருங்குடியிற் பிறந்த பெண்களுக்கு பொருந்துவதில்லை என்று தலைவி கூறியதை,

“கொல்லைக் கோவலர் குறும்புனஞ் சேர்ந்த

குறுங்காற் குரலவின் குவியிணர் வான்பு

ஆடுடை இடைமகன் துடப் பூக்கும்

அகலுள் ஆங்கண் சீறா ரேமே

அதுவே சாலுவ காமம் அன்றியும்

எம்விட்டு அகறிர் ஆயின் கொன்னொன்று

கூறுவல் வாழியர் ஐய வேறுபட்டு

இரீஇய காலை இரியின்

பெரிய அல்லவோ பெரியவர் நிலையே” (Kanthaiya, 2006)

என்னும் பாடலடிகள் விளக்கும். பொதுவாகத் தலைவன் பிரிந்து செல்லக்கருதிய குறிப்பறிந்தவுடன் துன்புறும் தலைவியர்க்கிடையில் காத்திருத்தலையும், பிரிவை ஏற்றுப் போற்றும் தலைவியின் மாண்பையும் புலப்படுத்த இடையரின் செயல் பின்புலமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

முடிவுரை

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன் தேர்ப்பாகனிடம் இடைச்சுரத்தில் காணப்படும் உயிரினங்களின் காட்சிகளைக் காட்டுகிறான். அவை, இணைபிரியாமல் வாழும் தன்மையினைச் சூட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. மேலும், தலைவனுக்குப் பொருளிட்டிச்சென்று தலைவியுடன் இல்லில் இன்பமாக வாழவேண்டுமென்னும் உணர்வைத் தூண்டுவதாகவும் இக்காட்சிகள் அமைந்துள்ளன. ஆண் உயிரினத்தைப் பிரிந்ததால் இணைவருந்தும் காட்சியைக் காணும் தலைவன் தன் பிரிவினால் இவ்வாறு வருந்துவானோ என எண்ணி விரைந்து மீண்டுவரும் நோக்கில் அமைந்துள்ளது. தலைவி தன் ஆற்றாமைையை வெளிப்படுத்தப் பல்வேறு இயற்கைக் காட்சிகளைக் கையாண்டுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. அவற்றுள் மழைப்பொழியும் காட்சியும், அதனால், செழித்த நிலமும் தலைவியின் ஆற்றாமைையைத் தூண்டுவனவாக உள்ளன. மேலும் மாலைநேர வரவு தலைவிக்குப் பெரிதும் துயரளிப்பதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்ற பின்புலக்காட்சிகள் தலைவன் குறித்துச்சென்ற காலத்தை தலைவிக்கு நினைவூட்டுவதாக அமைந்துள்ளதை இக்கட்டுரை ஆராய்ந்துள்ளது.

References

- Balasubramanian, K.V. (1994) Sanga Ilakiyathil Samooga Amaipukal, Tamil University, Thanjavur, India
- Ilampuranar, (1977) Tholkapiyamum Porulatharam, kazhaga veliyeedu, Chennai
- Kanthaiya, N.C. (2006) Nattirnai, Tamilman Arakattalai, Chennai
- Kanthaiya, N.C. (2008) Akananooru, Tamilman Arakattalai, Chennai
- Nanacampantan, A. (2001) Akamum puramum, Kankai Puttaka Nilaiyam, Chennai

Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India

Seyaraman, N.V. (1976) Mullai Padalkal, Madurai Publishing house, Madurai, India

Swaminatha Iyer, U.V. (1944) Ainkurunuru, Kabir Achukoodam, Chennai

Swaminatha Iyer, U.V. (1955) Kuruntokai, Kabir Achukoodam, Chennai

Swaminatha Iyer, U.V. (1984), Purananooru Moolamum Uraiyum, U Ve Sa Noolaga nilayam, Chennai India.

Varadarajan, M. (2006) Pazhantamizh Ilakkiyathil Iyarkkai, paari nilayam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License